

РЕШЕНИЕ

№ 8028

гр. София, 21.12.2017г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2017 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Татяна Михайлова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8029** по описа за **2017** година докладвано от съдия Татяна Михайлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

„БТВ Медиа Груп“ ЕАД, чрез процесуален представител обжалва решение от 29.05.2017 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18 състав по НАХ дело № 10672/2015 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-69/19.05.2015 г., с което на основание чл. 126, ал. 1, във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, председателя на Съвета за електронни медии, е наложил на касатора имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 89, ал.1 от ЗРТ.

Ответникът, Съветът за електронни медии, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба..

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.
Съображенията са следните:

С Наказателно постановление № РД-10-69/19.05.2015 г., на основание чл. 126, ал. 1, във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, председателя на Съвета за електронни медии, е наложил на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД имуществена санкция в размер на 3000 лв. за това, че на 30.11.2014 г. в интервала от 17:00 ч. до 18:00 ч., по време на предаването „Сто и двадесет минути“ са излъчени два реклами блока с общо времетраене 12 минути и 36 секунди-нарушение на забраната по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ дельт на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден единчасов период да не надхвърля 12 минути.

За да потвърди така издаденото НП, въззвивния съд е приел, че АУАН, респ. НП са издадени от компетентни органи, както и че е спазено изискването им за форма. Приел е, че извършеното нарушение е доказано по категоричен начин от събранныте по делото доказателства и не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Въззвивния съд е проявил процесуална активност и е съbral всички относими,

допустими и поискани от страните доказателства. След тяхния анализ е направил своите фактически констатации, а оттам и правни изводи, които се споделят изцяло от настоящата инстанция и не е необходимо да ги приповтаря. Възивната инстанция се е произнесла мотивирано и по всички възражения, направени от санкционираното дружество.

При правилно установена фактическа обстановка, законосъобразен е извода на съда, че санкционираното лице, в качеството му на доставчик на медийни услуги е осъществило състава на нарушението за което е санкционирано. Продължителността на рекламните блокове, което по същество не се и оспорва с касационната жалба и подлежи на обективно измерване, във възприетия от санкционния орган времеви отрезък надхвърля пределно допустимата от закона. Осъществяването на този юридически факт е в противоречие с инкорпорираната в правилото на 89, ал. 1 от ЗРТ забрана, а нарушаването му се санкционира с наказанието, предвидено в административнонаказателния състав по чл. 126, ал.1 от ЗРТ. В качеството му на доставчик на медийни услуги касаторът е и субект на нарушението. При отсъствието и на предпоставките по ал. 2 на чл. 89 от ЗРТ, изключващи прилагането на ал. 1, обективната отговорност на ЮЛ е ангажирана правомерно.

С оглед на изложеното, неоснователен е довода, изложен в жалбата за нарушение на материалния закон. Основното възражение е относно начина на определяне на едночасовия период, в който е важно ограничението за дела на рекламните спотове. Акумулатният изменен текст на чл. 12, т. 2 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия (която е ратифицирана от Република България и е част от вътрешното право по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България) използва понятие за времетраене „един астрономически час“ според официалния превод, обнародван в Държавен вестник. В т. 56 от Обяснителния доклад към ревизираната ЕКТТ, е проведено разграничение между възможните тълкувания при изчисляването на даден едночасов период – „подвижно/плаващо време“ и „време по часовник“, и е даден приоритет на последното понятие, обяснено конкретно и смислово като времеви отрезък на „кръгъл час“. Това е разумът, стоящ зад дължимото поведение на доставчика, съответстващо на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Подобен общ критерий за определяне на времето осигурява обективна основа за изчисляването му спрямо всички доставчици на медийни услуги.

Действително липсват указания на регулаторния орган относно начина за изчисляване на едночасовия период. Упражняването на подобно правомощие от СЕМ действително би създадо яснота и определеност при осъществяването на контрол за точното изпълнение на закона. Материалноправната разпоредба на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, обаче, е пряко приложима и липсата на указания в тази насока не засяга законосъобразността на санкционния акт, фактическият състав по издаването на който не е нормативно обусловен от съществуването на задължителни указания.

При липсата на инвокираното касационно основание обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд – София-град, XVII касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.05.2017г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18 състав по НАХ дело №10672/2015 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

Номер   Дата 29.05.2017 г. Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийският районен	съд	НО, 18-ти състав
На 31.10.		Година 2016
В публично заседание и следния състав:		
Секретар	Председател	Ангел Павлов
Прокурор	Елена Петрова	
като разгледа докладваното от АН	председателя на състава	
дело номер	10672	по описа за
за да се произнесе, взе предвид следното:		2015 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН. Образувано е по жалба на „БТВ медиа груп” ЕАД, гр. София, срещу НП № РД-10-69/19.05.2015 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на жалбоподателя, за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. В жалбата, с която се иска НП да бъде отменено, се излагат твърдения за съществено нарушаване на процесуалния закон, за нарушаване на материалния закон и възражения във връзка с начина на установяване на релевантната фактическа обстановка, които се доразвиват по-нататък в съдебната фаза на процеса, респективно – се оспорват от въззваемата страна (която поддържа становище в смисъл, че НП е издадено в съответствие с процесуалния и материалния закон).

По фактите:

От гласните и писмените доказателствени материали по делото се установява описаната в НП фактическа обстановка, с която страните са запознати и която няма да бъде повтаряна в настоящото изложение, както и това, че към сочената в процесното НП дата на извършване на нарушението не е имало други влезли в сила НП срещу същия въззваник за процесния вид нарушение.

Измерването на продължителност в секунди, още повече когато се касае за период от 12 минути и 36 секунди, не представлява сложна техническа дейност и може лесно да бъде осъществено посредством всеки функциониращ времеизмервателен уред, като не е налице и релевантна нормативна уредба, изискваща някакво особено сертифициране на съответния уред (виж още и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, както и чл. 23, ал. 1 от Закона за измерванията!).

Налага се още тук да се поясни, че ограничението по чл. 118, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН следва да се тълкува стеснително касателно актосъставителя предвид спецификите на административно-наказателното производство, в което актосъставителят е лице, което обикновено пряко възприема признacите на извършеното нарушение.

Относно правото:

Отговорността на юридическите лица, която се реализира по реда на чл. 83 от ЗАНН, от който вид е и процесната, е обективна, безвиновна. Налице е неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване на дейността на юридическото лице-жалбоподател съгласно посоченото в НП, в това число съгласно дадената в постановлението правна квалификация, включително що се отнася до приложимата санкционна разпоредба. Проценото административно нарушение е извършено в гр.

София, където, откъдето, както е ноторно, се излъчва и разпространява съответната телевизионна програма.

Хипотеза по чл. 28 от ЗАНН не е налице независимо от липсата на предходни влезли в сила НП за нарушения от процесния вид, издадени срещу настоящия въззваник, доколкото е ноторна високата цена дори на база на продължителност, измервана в секунди, на търговските съобщения (реклами), излъчвани по национална при това общеизвестно авторитетна (популярна) телевизионна програма, предвид което надвишаване на времето, визирено в чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, дори и с период от порядъка на половин минута поставя или най-малкото е от естество да постави нарушителя в чувствително по-изгодно икономическо положение спрямо неговите конкурентни, ако те спазват стриктно ограничението по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, а такъв резултат, чието постигане би било способствано от евентуалното прилагане на чл. 28 от ЗАНН в подобни на процесната хипотези, няма как да е съвместим с целта и – съответно - действителния смисъл на уредбата по ЗАНН, изводими и от разпоредбата на чл. 12 от същия закон.

Възраженията на жалбоподателя във връзка с прилагане на международното право и във връзка с прилагането на правото на ЕС са неоснователни, доколкото при всяко положение не е налице забрана по отношение на Република България за въвеждане във вътрешното ѝ законодателство и на по-строги ограничения досежно продължителността на рекламиите спотове.

Възраженията на жалбоподателя по отношение на определянето на едночасовия период по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ са напълно неоснователни. Законът е съвсем ясен и съдържа правило, важащо за „даден едночасов период”, т. е. – няма абсолютно никакво значение дали началото на този период съвпада с началото на един от 24-те астрономически часа, на които е разпределено денонощието или не и дали краят му съвпада с края на такъв астрономически час. Смисълът на коментираната законова забрана, който е пределно ясен, е в това да няма (изобщо) какъвто и да било едночасов (т. е. – 60-минутен) период, в който делът на рекламиите спотове и спотовете за телевизионен пазар да надхвърля 12 минути. От страна на българския законодател е въведен подход на измерване, при който релевантно е отстоянието на края на периода с 60 минути от неговото начало, а не дали този период съвпада с конкретен астрономически час от 24-те, на които е разделено денонощието, като няма никаква пречка конкретният (релевантният в конкретна хипотеза) 60-минутен период да съвпада точно с конкретен астрономически час от 24-те, на които е разделено денонощието (това, разбира се, пак е „даден едночасов период“). Във връзка с горното следва да се посочи и това, че абсолютно никаква опора в приложимата на територията на нашата страна нормативна уредба няма и виждането, което е в смисъл, че изчисляването следва да се прави на 24-часова база. Отделен е въпросът, че правилата по чл. 12, точки 1 и 2 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия (коментирана в жалбата) съществуват в сътношение на кумулативност.

Възраженията на жалбоподателя относно неспазване на дадени правила на административния процес са неоснователни, доколкото административно-наказателната дейност не се подчинява на визиряните правила, а се подчинява на правилата на ЗАНН, евентуално – на специални нормативни актове, като наказателните постановления не представляват административни актове по смисъла на АПК.

Вътрешните правила, тълкувания, становища, АУАН и НП по други административно-наказателни производства и прочие изходящи от страна на СЕМ или отделни длъжностни лица от СЕМ изявления относно тълкуването и прилагането на закона, включително ако те са били отправени до санкционираното лице по процесното административно-наказателно производство (отделно, не е налице при всяко положение и хипотеза по чл. 16 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН), в това число и правила относно

прилагане на критерия „маловажен случай”, по никакъв начин не могат да обвържат съда, който при преценката си следва да се подчинява на закона, включително на вътрешното си убеждение касателно тълкуването му, а не на преценката на един или друг административен орган (съобрази чл. 14, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН и чл. 117, ал. 2 от КРБ!). Съдът, впрочем, не може да бъде обвързан при решаване на настоящото дело и от наличието на незадължителна, т. е. – нетълкувателна съдебна практика по съответните въпроси. Все в тази връзка, ирелевантно конкретно за търсенето на процесната отговорност е и това дали от страна на СЕМ са били давани (и какви) някакви указания по прилагане на коментираната в настоящото изложение нормативна уредба или пък са били отправяни предварително някакви предупреждения във връзка с неправилно прилагане на визираната уредба (тук удачно може да бъде даден примерът, при който липсата на отправяне на предупреждение от страна на органите на МВР до водач на МПС, който превишава максималната разрешена скорост за движение, не е основание от същия водач да не бъде търсена административно-наказателна отговорност).

Ирелевантно за наличието или липсата на основания за търсене на административно-наказателна отговорност (т. е. – за предмета на процесното административно-наказателно производство) е и третирането от страна на СЕМ по същия или по различен начин при сходни ситуации на други лица, осъществяващи сходна с жалбоподателя дейност, като този въпрос може да бъде релевантен за друго производство, като е ирелевантно и евентуалното различно третиране на настоящия жалбоподател при други сходни на процесната ситуации.

Техническото време за зареждане на даден рекламен клип (търговско съобщение) или наличието на разделителни заставки между отделните търговски съобщения са без значение за релевантната за случая продължителност на обособената част от програмата, представляваща рекламен спот, какавато обособена част се визира в чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Независимо дали отделните търговски съобщения (рекламни клипове) имат и какво конкретно дадено им наименование и дали то е посочено коректно в процесните АУАН и НП, в същите съвсем ясно са индивидуализирани (описани) конкретните търговски съобщения по начин, че срещу и във връзка със съответните фактически твърдения да може да се осъществи защита по същество, каквато в случая е осъществена, респективно – изискванията в тази връзка съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН са спазени. Никаква необходимост не е имало в същата връзка в АУАН или в НП да се сочи продължителността на всяко едно отделно търговско съобщение, доколкото релевантна е общата продължителност на спота; във връзка с последното пък е нужно да се има предвид и това, че в АУАН и в НП напълно ясно е посочено как е структурирано измерването на времето, което е било в надвишение спрямо изискването по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, а именно посредством посочване на продължителността на всеки от двата реклами блока поотделно и сумиране. Прочие, при непредубедения прочит на процесните АУАН и НП не остава никакво съмнение досежно това какви са фактическите и правните рамки на обвинението, т. е. – какво се вменява като нарушение от фактическа и от правна страна, а именно – конкретното надвишаване на максималната продължителност по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, т. е. – с конкретно посочените два реклами блока и тяхната продължителност в конкретно посочен като продължителност (дори посредством свързване с изрично посочено като наименование предаване) период. Наказващият орган, освен това, еднозначно е посочил доказателствата, които (според него) потвърждават нарушението, посредством изброяване на приложените по преписката документи. Прочие, за никакви нарушения на изискванията изобщо по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН не може да се говори. По-горе беше изложено становището на настоящия съдебен състав по въпроса за начина на измерване, като следва да се има

предвид, че в случая продължителността е описана и посредством единицата секунди, т. е. – като 12 минути (ноторно е, че всяка минута има 60 секунди) и 36 секунди, а следва да се има предвид също, че правилата на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН не предполагат описание в АУАН и в НП на механизма, в това число техническите средства, чрез които е измерена продължителността (по същия начин визираната уредба не изисква описание на начина и техническите средства, чрез които е определена датата на нарушението, нито пък съдът следва да релевира доказателства по отношение на това защо – например – счита, че съответното открито съдебно заседание по делото се е състояло именно на посочената в протокола от заседанието дата и между посочените в същия протокол начална и крайна минути).

Наложената имуществена санкция е в минималния допустим от закона (чл. 126, ал. 1 от ЗРТ) размер, поради което е безпредметно обсъждането на справедливостта ѝ.

При извършената цялостна, включително вън от доводите от страна на жалбоподателя, проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, съдът не намери каквито и да било причини за изменение или отмяна на НП, включително като се има предвид, че – отделно от приложената като заверено копие заповед на председателя на СЕМ - актосъставителят се явява компетентен да състави процесния АУАН на основание чл. 127, ал. 1 от ЗРТ, бидейки длъжностно лице – старши инспектор – на СЕМ, а самият наказващ орган е компетентен да издаде обжалваното НП по силата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ (по делото е приложено и заверено копие от решението на съвета, по силата на което конкретният наказващ орган като физическо лице се е явявал председател на СЕМ). В обобщение, обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от всичко изложено и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-69/19.05.2015 г., издадено от председателя на СЕМ.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изгответо.

РАЙОНЕН СЪДИЯ / Ангел Павлов/